

Jučer sam...

...bila netko drugi. Nisam znala vlastito ime, svoju prošlost, koliko imam godina. U kržljivom sam tijelu osjećala nekog drugog i opirala se nepoznatom. Sanjala sam i drukčije snove.

Nebo i zemlja jučer su bili jedno.

Usudio si se od mene napraviti ono što nikada nisam bila. Nisam voljela kako me voliš.

Skrivala sam se, od tebe, na putima tako običnim i već davno izgaženim. Mislila sam da me nećeš pronaći među prosječnima.

Satima sam mogla gledati u sivo kamenje i ne raspoznavati boje. Gledala sam *u ništa*.

Da sam tada bila ja, pobjegla bih od tebe.

Prkosno sam se smijala, tada, i nastavljala gledati *u ništa*.

Danas sam ja opet ja.

I sve je drugačije.

Prostranstva su me začarala, više ne volim prosječnost.

Boje su me obojile.

Znam svoje ime i koliko imam godina.

Nebo i zemlja su se razdvojili.

Gledam ih širom otvorenih očiju.

Bojana Nemet, I.1 EKT

Tehnička škola Nikole Tesle Vukovar

Mentorica: Lilijana Radobuljac, prof.